

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 7 Αυγούστου 2019 με την εξής σύνθεση:
Αγγελική Πουλοπούλου Πρόεδρος, Μιχαήλ Διαθεσόπουλος Εισηγητής,
Εμμανουέλα Σωτηροπούλου, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 11-7-2019 με Γεν. Αρ. Κατ. Α.Ε.Π.Π. 879/11-7-2019 Προδικαστική Προσφυγή του Οικονομικού Φορέα με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Κατά της αναθέτουσας αρχής «ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ (ΕΦΚΑ)», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Και του παρεμβαίνοντος οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της κοινοποιηθείσας σε αυτόν την 2-7-2019 υπ' αρ. 444/25/27-6-2019 Αποφάσης του ΔΣ της αναθέτουσας αρχής, καθ' ο μέρος και κατ' έγκριση των υπ' αρ. Υ67/12/9/07-06-2019, Υ67/13/10/11-06-2019, Υ67/18/13/20-06-2019 και Υ67/19/13/20-06-2019 Πρακτικών Επιτροπής Διαγωνισμού, ανεδείχθη προσωρινός ανάδοχος στο ΤΜΗΜΑ 6 ΑΤΤΙΚΗ ο παρεμβαίνων, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης για την ανάδειξη μεταφορέων πάσης φύσεως υλικού από τις αποθήκες του ΕΦΚΑ προς τις Μονάδες/Υποκαταστήματα της αναθέτουσας, συνολικής εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 600.000 ευρώ, που προκηρύχθηκε με τη με αρ. ΦΠΥ 12/19 και με αρ. πρωτ. 537278/2-5-2019 διακήρυξη ανοικτού ηλεκτρονικού διαγωνισμού άνω

των ορίων, που απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 2-5-2019 και που δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ την 2-5-2019 με Μοναδικό ΑΔΑΜ 19 PROC004881199 και στο ΕΣΗΔΗΣ την 2-5-2019 με συστημικό α/α 72636.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της Προσφυγής κατεβλήθη το κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο (με αρ. 28623638795909090085, ποσού 600,00 ευρώ), πληρώθηκε δε με το από 10-7-2019 έμβασμα Τραπέζης Πειραιώς. Η δε διαδικασία αφορά 6 αυτοτελώς κατακυρώσιμα τμήματα, εκ των οποίων η προσφυγή αφορά αυτό της ΑΤΤΙΚΗΣ, η εκτιμώμενη αξία της διαδικασίας ορίζεται συνολικά σε 600.000 ευρώ άνευ ΦΠΑ, χωρίς όμως καμία επιμέρους εκτιμώμενη αξία ανά τμήμα, ο δε διαχωρισμός ανά τμήμα ορίζεται με βάση το φυσικό και όχι το οικονομικό αντικείμενο, ήτοι σε κιλά μεταφερόμενου υλικού, με τον κάθε προσφέροντα να προσφέρει τιμή χωρίς περιορισμό. Κατ' αποτέλεσμα δεν είναι δυνατόν να καθοριστεί με οιαδήποτε εκ των προτέρων ασφάλεια η εκτιμώμενη αξία της υπό ανάθεση σύμβασης που αφορά το τμήμα περί του οποίου στρέφεται η προσφυγή. Επομένως, κατ' εφαρμογή του άρ. 363 παρ. 1 εδ. γ' Ν. 4412/2016 το οφειλόμενο παράβολο είναι το ελάχιστο, ποσού 600,00 ευρώ.

2. Επειδή, η κατατεθείσα την 11-7-2019 Προσφυγή εμπροθέσμως στρέφεται κατά της από 2-7-2019 κοινοποιηθείσας στον προσφεύγοντα, εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίου δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικών προσφορών και οικονομικών προσφορών, ως και ανάδειξης προσωρινού αναδόχου, όσον αφορά το δεκτικό αυτοτελούς προσφοράς και κατακύρωσης τμήμα ΑΤΤΙΚΗΣ της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης του Βιβλίου Ι Ν. 4412/2016 άνω των ορίων και εμπίπτουσας λόγω του εκτιμώμενης αξίας της και

του χρόνου αποστολής της προς δημοσίευση στην ΕΕΕΕ στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ. Ειδικότερα δε, ο προσφεύγων που κατέστη δια της ίδιας προσβαλλομένης αποδεκτός στο οικείο τμήμα, πλην όμως κατετάγη δεύτερος μετά τον παρεμβαίνοντα μειοδότη, μετ' εννόμου συμφέροντος στρέφεται κατά της αποδοχής του τελευταίου και άρα και κατά της ερειδόμενης στην αποδοχή του, αναδείξεως του ως προσωρινού αναδόχου στο ίδιο τμήμα. Συγκεκριμένα, με τον πρώτο λόγο του προβάλλει μη νόμιμη συγκρότηση του επικυρόντος τα οικεία πρακτικά Επιτροπής Διαγωνισμού και εκδούντος την προσβαλλομένη, αποφαινομένου οργάνου (Διοικητικό Συμβούλιο) της αναθέτουσας αρχής λόγω μη αναφοράς στην προσβαλλομένη των παρόντων μελών του και της ιδιότητάς τους, με τον δεύτερο λόγο του τη μη αναφορά χρόνου λήξης ισχύος στο γραμμάτιο ΤΠΔ που προσκόμισε ο παρεμβαίνων ως εγγύηση συμμετοχής, με τον τρίτο λόγο του αντίφαση της οικονομικής προσφοράς του τελευταίου μεταξύ εντύπου οικονομικής προσφοράς και φόρμας οικονομικής προσφοράς ΕΣΗΔΗΣ και με τον τέταρτο λόγο του αδικαιολόγητα χαμηλή οικονομική προσφορά αυτού. Ο δε παρεμβαίνων με την εμπρόθεση και μετ' εννόμου συμφέροντος (δεδομένου ότι η προσφυγή αιτείται τον αποκλεισμό του) ασκούμενη από 18-7-2019 (κατόπιν της από 12-7-2019 κοινοποίησης σε αυτόν της προσφυγής) παρέμβασή του, προβάλλει ως προς τον πρώτο λόγο της προσφυγής ότι το πρακτικό συνεδρίασης ΔΣ της αναθέτουσας δεν χρειαζόταν να αναγράφει τα στοιχεία των παρισταμένων και την ιδιότητα συμμετοχής του σε αυτό, αλλά και ότι αλυσιτελώς προβάλλεται αφού η προσβαλλομένη εκδόθηκε κατά δεσμία αρμοδιότητα, ως προς τον δεύτερο λόγο της προσφυγής ότι τα γραμμάτια ΤΠΔ δεν υπόκεινται εκ φύσεως τους στις διατυπώσεις αναφοράς χρόνου λήξης όπως οι εγγυητικές επιστολές τραπεζικών ιδρυμάτων, διότι αφορούν παρακαταθήκη διεπόμενη από ειδικό νομικό καθεστώς με συγκεκριμένα οριζόμενα πλαίσια παραγραφής, ως προς τον τρίτο λόγο της προσφυγής ότι το ΕΣΗΔΗΣ δέχεται μόνο 2 δεκαδικά ψηφία και επομένως στρογγυλοποίησε την οικονομική προσφορά του από 0,105 σε 0,11 ευρώ ανά κιλό και ως προς τον τέταρτο λόγο της προσφυγής ότι η οικονομική προσφορά του δεν ήταν ιδιαίτερος χαμηλή, επικαλούμενος εξάλλου και προγενέστερη σύμβαση με το ίδιο αντικείμενο, της αναθέτουσας με τον νυν προσφεύγοντα. Επομένως, η προσφυγή και η παρέμβαση πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξεταστούν

περαιτέρω κατ' ουσία. Με τις δε με αρ. πρωτ. 875519/18-7-2019 ενώπιον της ΑΕΠΠ Απόψεις της, η αναθέτουσα επικαλείται ως προς τον πρώτο λόγο της προσφυγής, ότι το πρακτικό συνεδρίασης αναγράφει ονομαστικά τα μετέχοντα στη λήψη απόφασης μέλη με την πράξη σύνθεσης και συγκρότησης ΔΣ και νομίμως αναπληρώνει τα στοιχεία αυτά από το σώμα της πράξης, ως προς τον δεύτερο λόγο ότι ο παρεμβαίνων υπέβαλε νομότυπα γραμμάτιο του ΤΠΔ του οποίου ελέγχθηκε η γνησιότητα και ως προς τέτοια γραμμάτια δεν απαιτείται η αναγραφή διάρκειας ισχύος, ενώ αναγράφει ότι καλύπτει και τις επαναλήψεις του διαγωνισμού, άρα έχει αόριστη διάρκεια, ως προς τον τρίτο λόγο ότι τα στοιχεία του ΣΥΝΟΛΟΥ οικονομικής προσφοράς και του ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΥΝΟΛΟΥ αριθμητικώς και ολογράφως συμπληρώνονται αυτόματα από το ΕΣΗΔΗΣ με στρογγυλοποίηση και ως προς τον τέταρτο λόγο παραθέτει στοιχεία διαγωνισμών της τελευταίας πενταετίας με την ίδια ως αντισυμβαλλομένη και τιμές κατακύρωσης 0,046, 0,10, 0,11 και 0,19 ευρώ ανά κιλό, με αποτέλεσμα να μην προκύπτει η προσφορά του παρεμβαίνοντος ως ιδιαίτερα χαμηλή, ενώ υποστηρίζει ότι στους μικρότερης διάρκειας διαγωνισμούς είναι εύλογο, σε αντίθεση με τον προκείμενο που εμφανίζει μεγαλύτερο φυσικό αντικείμενο, η προσφερόμενη τιμή να είναι μεγαλύτερη.

3. Επειδή, όσον αφορά τον πρώτο λόγο της προσφυγής προκύπτει ότι ουδόλως συνιστά προϋπόθεση του υποστατού ή του εγκύρου απόφασης συλλογικού οργάνου, η εντός του σώματος αυτής αναγραφή των ονομάτων των μετεχόντων και η ιδιότητά τους, αρκεί αυτή να προκύπτει από το φάκελο της απόφασης και δη το πρακτικό της συνεδρίασης κατά την οποία ελήφθη η απόφαση (βλ. ΟΛΣΤΕ 1662/2009 και πρβλ. ΣΤΕ 1662/2009 Ολομ., 248/2009, 3496/2006, 2636/2005, 2248/2002). Ούτε μόνη της η μη αναγραφή αυτή σε κάθε απόφαση καθιστά προφανώς μη νομίμως συγκροτηθέν το όργανο ούτε την πράξη αυτή προϊόν μη νομίμως συγκροτηθέντος οργάνου. Ο δε προσφεύγων ουδόλως επικαλείται, πολλώ δε μάλλον αποδεικνύει ότι το ΔΣ του ΕΦΚΑ δεν έχει διοριστεί και συγκροτηθεί νομίμως, παρά επικαλείται μόνο ότι δεν είχαν αναγραφεί τα ονόματα των παρισταμένων και μετεχόντων στη λήψη της απόφασης. Και τούτο ενώ σε κάθε περίπτωση καταρχήν φέρει το βάρος απόδειξης των ισχυρισμών του. Εξάλλου, και κατ' άρ. 15 παρ. 4 ΚΔΔιαδ η αναφορά των ονομάτων και των ιδιοτήτων των παριστάμενων μελών δεν

αποτελούν αντικείμενο αναγραφής στο σώμα της απόφασης του συλλογικού οργάνου, αλλά του πρακτικού συνεδρίασης αυτού. Ο δε προσφεύγων δεν προσβάλλει τυχόν μη εγχείριση σε αυτόν του πρακτικού ή ελλείψεις του τελευταίου, αλλά προβάλλει ελλείψεις της ίδιας της απόφασης, με αποτέλεσμα ο ισχυρισμός του να είναι νόμω αβάσιμος. Πάντως ο ισχυρισμός του προκύπτει και ουσία αβάσιμος, εν τέλει από το πρακτικό της οικείας συνεδρίασης (25^η/27-6-2019) προκύπτει ότι στη λήψη της απόφασης μετείχε ο αναπληρωτής Πρόεδρος και τα μέλη του ΔΣ ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ... και ..., ήτοι δέκα εκ των έντεκα μελών της συγκρότησής του, μνημονεύονται δε στο οικείο πρακτικό οι πράξεις διορισμού αυτών, ως και συγκρότησης του ΔΣ, ενώ προκύπτει και σύνομη από 9-7-2019 πρόσκληση. Αυτά, ενώ η παράλειψη αναφοράς της πράξης συγκρότησης του οργάνου και διορισμού των μελών του (ΣΤΕ 417/2013, 531/2014), αναφοράς της ιδιότητας των μελών (ΣΤΕ 2634, 2636/2005, 4050/2015), αναφοράς περί πρόσκλησης σχετικά με τον τόπο και τον χρόνο της συνεδρίασης (ΣΤΕ 1791/2014) και του ίδιου του τόπου και χρόνου συνεδρίασης (ΣΤΕ 3340/2007), ως και του τρόπου πρόσκλησης των μελών και του είδους κωλύματος για τη μη συμμετοχή μέλους (ΣΤΕ 1738/2014, 930/2015) δεν συνιστούν λόγους ακυρότητας του πρακτικού. Ο δε προσφεύγων πάντως, πριν προβεί στον αβάσιμο ως εκ τούτου ισχυρισμό της προσφυγής του, δύνατο να ζητήσει κατ' άρ. 5 ΚΔΔιαδ, ως έχων έννομο συμφέρον το οικείο πρακτικό, ουδόλως δε προκύπτει ότι το ζήτησε και δεν του παρασχέθηκε. Περαιτέρω, σε κάθε περίπτωση ο διαγωνισμός διενεργείται με κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει τιμής, χωρίς βαθμολόγηση προσφορών, με αποτέλεσμα προϋπόθεση για την ανάδειξη του προσωρινού αναδόχου είναι η κατάγνωση συμμόρφωσης της προσφοράς του με το κανονιστικό περιεχόμενο της διακήρυξης κατά τους όρους συμμετοχής και τις τεχνικές προδιαγραφές, περαιτέρω δε, η οικονομική προσφορά του να είναι η χαμηλότερη συγκριτικά ως προς τους λοιπούς προσφέροντες για το συγκεκριμένο τμήμα. Άρα, η προσβαλλομένη που αφορά αποδοχή προσφορών και ανάδειξη προσωρινού αναδόχου, εκδόθηκε κατά δεσμία αρμοδιότητα και βάσει όλως αντικειμενικών δεδομένων, χωρίς κανένα περιθώριο διακριτικής ευχέρειας από το αποφαινόμενο όργανο, περί ου ο οικείος πρώτος λόγος. Επομένως και δεδομένου εξάλλου ότι ουδόλως ο προσφεύγων επικαλείται πως

η τυχόν μη νόμιμη συγκρότησή του (και δη, ενώ δεν επικαλείται κατ' ακριβολογία ότι όντως δεν συγκροτήθηκε νομίμως το όργανο, αλλά ότι δεν αναγράφηκε στο οικείο πρακτικό συνεδρίασης η συγκρότησή του) τυχόν συντέλεσε στην έκδοση της προσβαλλομένης με το συγκεκριμένο περιεχόμενο, αλυσιτελώς προβάλλει τον οικείο λόγο του (πρβλ. ΟΛΣΤΕ 530/2003) και τούτο πέραν του αναπόδεικτου και νόμω και ουσία αβασίμου αυτού κατά τα ανωτέρω. Συνεπεία των ανωτέρω και για όλους τους παραπάνω λόγους σωρευτικά, είναι απορριπτέος ο πρώτος λόγος της προσφυγής.

4. Επειδή, όσον αφορά τον δεύτερο λόγο της προσφυγής προκύπτει ότι ο παρεμβαίνων υπέβαλε ως εγγύηση συμμετοχής το με αρ. 780174 ΓΡΑΜΜΑΤΙΟ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΧΡΗΜΑΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗΣ του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων ποσού 2.000 ευρώ, παραδεκτώς κατ' άρ. 72 παρ. 3 Ν. 4412/2016 και τον όρο 2.1.5 της διακήρυξης. Το γραμμάτιο αυτό δεν αναγράφει χρόνο λήξης ισχύος του. Πλην όμως, όπως έχει ήδη κριθεί επανειλημμένα (βλ. ενδ. Απόφαση ΑΕΠΠ 195/2018), δεδομένου ότι τα γραμμάτια συστάσεως παρακαταθήκης του ΤΠΔ δεν συνιστούν εγγυητικές επιστολές, αλλά αποδεικτικά της λαμβανόμενης υπόψη ως όλως παραδεκτό μέσο εγγυοδοσίας για κάθε σκοπό του άρ. 72 Ν. 4412/2016, εγγυοδοτικής παρακαταθήκης, δεν είναι επ' αυτών εφαρμοστέα καμία διάταξη νόμου ή διακήρυξης που δεν συνέχεται με τον σκοπό και το ειδικό κανονιστικό πλαίσιο εντός του οποίου εκδίδονται (άλλως θα αναιρείτο η ίδια η εκ του νόμου και της διακήρυξης αποδοχή τους) ούτε απαιτήσεις υποδειγμάτων που τυχόν περιλαμβάνονται στη διακήρυξη, αφού το κείμενο τέτοιων γραμματίων δεν είναι εξατομικεύσιμο, αλλά το πλαίσιο έκδοσης και περιεχόμενο των γραμματίων αυτών είναι εκ του ΤΠΔ προκαθορισμένο, μόνο δε επιτρεπτό προς συμπλήρωση από τον οικονομικό φορέα πεδίο είναι αυτό της αιτίας, όπου αναγράφεται η διαδικασία που αφορά η σύσταση της παρακαταθήκης (εξ ου και δεν είναι εφαρμοστέα ούτε η περί συνημμένων στη διακήρυξη υποδειγμάτων εγγυητικών επιστολών, νομολογία). Προς τούτο έχει γίνει δεκτό αναλυτικότερα (Απόφαση ΑΕΠΠ 195/2018, σκ. 5), ότι όσον αφορά το χρόνο ισχύος του Γραμματίου και της εξ αυτού παρεχόμενης εγγυοδοσίας, βάσει του άρ. 17 Ν. 3646/28, άρθρο 17, οι χρηματικές παρακαταθήκες παραγράφονται μετά από 15ετία από το χρόνο που κατέστησαν απαιτητές. Επομένως, στην περίπτωση

κατάπτωσης του ποσού της εγγύησης, το ποσό αυτό αποδίδεται στον υπέρ ου η κατάπτωση άμεσα, μετά από σχετικό έγγραφο και με την προσκόμιση ή την αποστολή του γραμματίου παρακαταθήκης, ενώ ούτως ή άλλως δεν ισχύει όπως στις εγγυητικές επιστολές, χρόνος λήξης ισχύος της εγγύησης καθοριζόμενος μεταξύ του εγγυητή και του πρωτοφειλέτη, αλλά η λήξη της εγγυοδοτικής λειτουργίας της παρακαταθήκης προκύπτει εκ του νόμου και είναι προκαθορισμένη και σε κάθε περίπτωση πολύ μεγαλύτερη από τη διάρκεια της προκείμενης συμβάσεως. Τα ως άνω εξάλλου, προκύπτουν και από το έγγραφο με αρ. πρωτ. 2756/23-5-2017 της ΕΑΑΔΗΣΥ “Διευκρινίσεις επί της Κατευθυντήριας Οδηγίας 12 ως προς τα Γραμμάτια Σύστασης Χρηματικής Παρακαταθήκης” (βλ. και ΤΠΔ Έγγραφο με αρ. πρωτ. 39447/17/24.4.2017 με Θέμα “Εγγυοδοτικές Παρακαταθήκες ΤΠ & Δανείων” και ΝΣΚ Γνμδ 34/1992). Περαιτέρω, το περιεχόμενο του γραμματίου εγγυοδοτικής παρακαταθήκης, που εκδίδεται βάσει προδιατυπωμένου από το ΤΠΔ δελτίου συστάσεως της, είναι συγκεκριμένο, όμοιο και προκαθορισμένο και δεν δύναται να μεταβληθεί ανά περίπτωση, οπότε ούτως ή άλλως είναι αδύνατη νομικά και τεχνικά η προσαρμογή του στις ανά περίπτωση απαιτήσεις και υποδείγματα κάθε αναθέτουσας επί κάθε διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης. Κατ’ αποτέλεσμα, όλων των παραπάνω και όπως ήδη είχε γνωμοδοτήσει το ΝΣΚ (ΝΣΚ Γνμδ 34/1992) επί του άρ. 25 του Κανονισμού Προμηθειών Δημοσίου (ΠΔ 173/90) είναι σαφές πως επί του γραμματίου σύστασης εγγυοδοτικής παρακαταθήκης, δεν είναι εφαρμοστέο το άρ. 72 παρ. 4 Ν. 4412/2016 περί του ελαχίστου περιεχομένου των εγγυήσεων, αφού η εγγυοδοτική παρακαταθήκη δεν συνιστά κατά την έννοια του νόμου “εγγύηση”, αλλά διαφορετική και αυτοτελή, από τη σύμβαση εγγυήσεως, σύμβαση. Εξάλλου, ούτε αναλογική εφαρμογή του άρ. 72 παρ. 4 επί των εγγυοδοτικών παρακαταθηκών στο ΤΠΔ είναι δυνατή, καθώς η διάταξη αυτή από το περιεχόμενό της είναι σαφές πως αναφέρεται στις συμβάσεις εγγυήσεως, αφού αφενός αποκρίνεται σε διατάξεις που τις διέπουν (και για τις οποίες υφίσταται ανάγκη ανεκκλήτου και ανεπιφυλάκτου και παραιτήσεως από το δικαίωμα διζήσεως και διαιρέσεως, αλλά και ο χρόνος διάρκειας της εγγύησης εξαρτάται από τη συμβατική βούληση), αφετέρου η εφαρμογή του άρ. 72 παρ. 4 αφορά ένα τροποποιήσιμο περιεχόμενο (που δύναται να συμπεριλάβει κάποια συγκεκριμένα στοιχεία ή

αντίστροφα ενδέχεται να μην τα συμπεριλαμβάνει), το οποίο δεν διαθέτει το προκαθορισμένο και κοινό για κάθε περίπτωση οικείο γραμμάτιο του ΤΠΔ. Σημειωτέον δε, ότι και η παρ. 3 του άρ. 72 Ν. 4412/2016 στην περίπτωση του γραμματίου παρακατάθεσης δεν αναφέρεται σε “έκδοση εγγύησης” όπως για τα πιστωτικά και χρηματοδοτικά ιδρύματα και το ΕΤΑΑ-ΤΣΜΕΔΕ, αλλά σε “παροχή εγγύησης”, διατύπωση που έχει την έννοια της παροχής εγγυοδοσίας μέσω παρακαταθήκης, περίπτωση που κατά τα παραπάνω διαφέρει νομικά από την έκδοση εγγυητικής επιστολής βάσει συμβάσεως εγγύησης. Περαιτέρω, αντίθετη ως προς τα παραπάνω άποψη θα οδηγούσε στην αδυναμία χρήσης του θεσμού της εγγυοδοτικής παρακαταθήκης στο ΤΠΔ προς τον σκοπό εξασφάλισης και εγγυοδοτικής κάλυψης της συμμετοχής σε διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων και ανάληψης δημοσίων συμβάσεων, αφού κάθε γραμμάτιο του ΤΠΔ θα θεωρείτο απαράδεκτη εγγύηση κατά τα απαιτούμενα του άρ. 72 παρ. 4 και τις οικείες διατάξεις των διακηρύξεων που ενσωματώνουν την παραπάνω διάταξη, εκδοχή όμως αντίθετη στο ρητό γράμμα του άρ. 72 παρ. 3 Ν. 4412/2016, το οποίο με σαφήνεια προβλέπει τα γραμμάτια παρακατάθεσης του ΤΠΔ ως άνευ ετέρου νόμιμο και παραδεκτό μέσο εγγυοδοσίας (δεδομένου εξάλλου ότι η παροχή υπηρεσιών εγγυοδοτικής παρακαταθήκης για συμμετοχή σε διαγωνισμούς και ανάληψη δημοσίων συμβάσεων, συνιστά βασικό σκοπό ίδρυσης και λειτουργίας του ΤΠΔ εκ της συστάσεώς του). Πολλώ δε μάλλον, αφού τα γραμμάτια αυτά ως έχοντα πάγιο περιεχόμενο και ως αφορώντα μια παρακαταθήκη και μια διαδικασία κατάπτωσης του ποσού, διεπόμενη από πάγιους και γνωστούς σε όλους κανόνες αναγκαστικού δικαίου, μη εξαρτώμενους από τη βούληση των μερών, παρέχουν και μια ακόμη μεγαλύτερη εξασφάλιση στις αναθέτουσες. Συνεπεία όλων των ανωτέρω, ο δεύτερος λόγος της προσφυγής περί μη αναγραφής στο Γραμμάτιο του ΤΠΔ του παρεμβαίνοντος του στοιχείου του χρόνου λήξης ισχύος του, είναι απορριπτέος, αφού οι οικείες προβλέψεις και απαιτήσεις του νόμου και της διακήρυξης περί αναγραφής αυτού του στοιχείου στην εγγυητική επιστολή συμμετοχής, δεν τυγχάνουν εφαρμογής στο γραμμάτιο συστάσεως παρακαταθήκης στο ΤΠΔ.

5. Επειδή, όσον αφορά τον τρίτο λόγο της προσφυγής, προκύπτει ότι κατά τον όρο 2.4.4 της διακήρυξης προβλέπεται ότι «*A. ΤΙΜΕΣ: Οι τιμές της*

παρεχόμενης υπηρεσίας δίνονται σε ευρώ (€) ανά κιλό (Kg). ... Ως απαράδεκτες θα απορρίπτονται προσφορές στις οποίες: α) δεν δίνεται τιμή σε ΕΥΡΩ ή που καθορίζεται σχέση ΕΥΡΩ προς ξένο νόμισμα, β) δεν προκύπτει με σαφήνεια η προσφερόμενη τιμή, με την επιφύλαξη της παρ. 4 του άρ. 102 του Ν. 4412/2016...». Ουδόλως δε, η διακήρυξη απέκλεισε προσφορές με τρία ή περισσότερα δεκαδικά ψηφία όσον αφορά τη σε ευρώ τιμή ανά κιλό. Ο δε παρεμβαίνων υπέβαλε την από 3-6-2019 έγγραφο οικονομικής προσφοράς του που αναφέρει πως «Η προσφερόμενη τιμή ανέρχεται στο ποσό των δέκα λεπτών και πέντε χιλιοστών του ευρώ/κιλό (0,105 ευρώ/κιλό) πλέον Φ.Π.Α.», όπως και οικονομική προσφορά μέσω της φόρμας του ΕΣΗΔΗΣ όπου ανέγραψε στην τιμή ανά μονάδα το ποσό «.105», δηλαδή 0,105 ευρώ ανά μονάδα (μονάδα εν προκειμένω ήταν το κιλό), η δε φόρμα ΕΣΗΔΗΣ αναγράφει στο σύνολο δηλαδή το γινόμενο μονάδων επί τιμής μονάδας «0,10» και περαιτέρω στο κείμενό της κάτω από τους πίνακες αυτής «ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΧΩΡΙΣ ΦΠΑ (ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΩΣ): 0,10 €. ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΧΩΡΙΣ ΦΠΑ (ΟΛΟΓΡΑΦΩΣ): ΜΗΔΕΝ ΕΥΡΩ ΚΑΙ ΕΝΤΕΚΑ ΛΕΠΤΑ». Σημειωτέον πάντως, ότι η αναθέτουσα η ίδια όρισε ως μονάδες επί των οποίων θα δοθεί η τιμή τον αριθμό «1», αποσκοπώντας εν τέλει σε μια οικονομική προσφορά εκφραζόμενη σε ευρώ ανά κιλό (και δεδομένου ότι η διακήρυξη δεν ήταν δεκτική μερικής προσφοράς, αφού η ίδια η αναθέτουσα όρισε ως αριθμό μονάδων επί των οποίων θα δινόταν η προσφορά τον αριθμό «1» και η προσφορά αφορούσε τιμή ανά κιλό, η προσφορά ανά μονάδα των μετεχόντων αυτονόητα αφορούσε τη «1» αυτή μονάδα, χωρίς δυνατότητα να μεταβάλουν οι ίδιοι τον αριθμό των μονάδων, όπως εξάλλου προκύπτει και από τις αντίστοιχες προσφορές των λοιπών διαγωνιζομένων), το δε σύστημα μόνο του και αυτόματα με τη συμπλήρωση της τιμής ανά μονάδα από τους προσφέροντες εκτελεί πολλαπλασιασμό των μονάδων, όπου εν προκειμένω είναι «1» επί της τιμής μονάδας για την εξαγωγή του αποτελέσματος στη στήλη ΣΥΝΟΛΟ και περαιτέρω αυτομάτως εκτελεί και τη συμπλήρωση της γραμμής ΣΥΝΟΛΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ με το άθροισμα των τυχόν επιμέρους γινομένων, δηλαδή των ανά τμήμα προσφορών, αν ο διαγωνισμός περιλαμβάνει περισσότερα τμήματα και υπεβλήθησαν προσφορές για περισσότερα τμήματα (εν προκειμένω δεν υπήρχε τέτοιο ζήτημα, αφού

προσφορά υποβλήθηκε από τον παρεμβαίνοντα μόνο για ένα τμήμα) και επιπλέον αυτόματα πολλαπλασιάζει το ΣΥΝΟΛΟ δηλαδή το γινόμενο μονάδων επί τιμής μονάδας με 24% για την εξαγωγή του ΦΠΑ και ομοίως αυτομάτως αθροίζει το γινόμενο που αποτυπώθηκε στη στήλη ΣΥΝΟΛΟ επί το ποσό του ΦΠΑ και συμπληρώνει και τη γραμμή ΣΥΝΟΛΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ αντιστοίχως με τη μετά ΦΠΑ προσφορά (βλ. περαιτέρω και ΕΣΗΔΗΣ, ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ, 22-11-2013, Κεφ. 2.2.2.2). Σημειωτέον δε, ότι στη φόρμα ΕΣΗΔΗΣ η ίδια η αναθέτουσα είχε αναγράψει προς καθοδήγηση των μετεχόντων ότι *«Στην ηλεκτρονική φόρμα του συστήματος θα συμπληρωθεί η τιμή σε ευρώ παρεχόμενης υπηρεσίας ανά κιλό ανά τμήμα. Σημειώνεται ότι η καταχώρηση στην ειδική ηλεκτρονική φόρμα του συστήματος, της τιμής ανά κιλό, μπορεί να γίνει με δύο ή και περισσότερα δεκαδικά ψηφία όμως το σύστημα στρογγυλοποιεί και εμφανίζει την τιμή με δύο δεκαδικά ψηφία. Για το λόγο αυτό απαιτείται η υποβολή της οικονομικής προσφοράς και σε ηλεκτρονική μορφή (.pdf). Οι προσφέροντες πέραν της συμπλήρωσης της ηλεκτρονικής φόρμας, υποχρεούται να επισυνάψουν το σχετικό ηλεκτρονικό αρχείο (σε μορφή .pdf) με την προσφορά τους, ψηφιακά υπογεγραμμένα»*. Άρα, ρητά απαιτήθηκε η υποβολή ειδικού αρχείου με την οικονομική προσφορά, ακριβώς για την αληθή αποτύπωση της πραγματικής οικονομικής προσφοράς των μετεχόντων, με αναγραφή του συνόλου των δεκαδικών ψηφίων αυτών και τούτο ακριβώς επειδή το ΕΣΗΔΗΣ αυτομάτως στρογγυλοποιεί στο δεύτερο δεκαδικό ψηφίο στα αυτοσυμπληρούμενα πεδία. Ομοίως σημειωτέον, ότι το ΕΣΗΔΗΣ αυτομάτως αναγράφει και αποτυπώνει στη φόρμα οικονομικής προσφοράς σε κείμενο το γενικό σύνολο αριθμητικώς και ολογράφως, από το αποτέλεσμα χωρίς ΦΠΑ της γραμμής ΣΥΝΟΛΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ. Περαιτέρω, δεδομένου ότι εν προκειμένω το γενικό σύνολο αφορούσε τα σύνολα όλων τμημάτων μαζί, στοιχείο που πάντως δεν είχε καμία έννομη σημασία, αφού το άθροισμα των τιμών ανά τμήμα, με κάθε τμήμα να υπόκειται σε αυτοτελή ανταγωνισμό και διαφορετικές επιμέρους τιμές κατακύρωσης (επί παραδείγματι η προσφορά του προσφεύγοντος αναφέρει τρεις τιμές ανά κιλό, έκαστη για κάθε τμήμα όπου μετέχει και το σύνολο προσφοράς του αθροίζει αυτές τις τιμές ανά κιλό, εξάγοντας ένα άθροισμα που δεν συνιστά την προσφορά του για κανένα τμήμα και δεν έχει

καμία σημασία για τους σκοπούς της διαδικασίας), η αναγραφή του οικείου στοιχείου ούτως ή άλλως δεν επηρέαζε την αξιολόγηση οικονομικών προσφορών. Σε κάθε περίπτωση όμως, κατά τα ανωτέρω και δη κατά ρητή επισήμανση του ίδιου του κειμένου της φόρμας ΕΣΗΔΗΣ, η εντός της φόρμας οικονομικής προσφοράς ΕΣΗΔΗΣ του παρεμβαίνοντος, αναγραφή σε κείμενο της τιμής ως «0,10» αριθμητικώς και ως «μηδέν ευρώ και έντεκα λεπτά» ολογράφως αποτέλεσε προϊόν της αδυναμίας του ΕΣΗΔΗΣ να λάβει υπόψη του, την όλως παραδεκτά προσφερθείσα εν προκειμένω τιμή με τρία δεκαδικά ψηφία και ουδόλως δυνατό να επηρεαστεί από τον παρεμβαίνοντα, που ούτως θα υφίστατο άνιση μεταχείριση από τη διακινδύνευση της προσφοράς του για λόγους αναγόμενους σε σχεδιαστικές παραμέτρους του ΕΣΗΔΗΣ και στην εκ μέρους του άσκηση της ρητά παρασχεθείσας σε αυτόν προς τόνωση του ανταγωνισμού, δυνατότητας υποβολής προσφοράς με τιμή σε ευρώ εκφρασθείσα με τρία δεκαδικά ψηφία. Επιπλέον, δεδομένου ότι η ίδια η φόρμα ΕΣΗΔΗΣ ρητά παρέπεμπε στη συνυποβαλλόμενη με αυτή οικονομική προσφορά των μετεχόντων και δη, ακριβώς προς αναγραφή του συνόλου των δεκαδικών ψηφίων, η ειδική επιπλέον συνυποβληθείσα οικονομική προσφορά ήταν η εξαρχής ληπτέα υπόψη, εφόσον πάντως η προσφορά περιλάμβανε τρία και άνω δεκαδικά ψηφία, όπως εν προκειμένω και δη, σε περίπτωση όπου πάντως δεν υπήρχε ασυμφωνία μεταξύ φόρμας ΕΣΗΔΗΣ και ειδικής οικονομικής προσφοράς επί του ακεραίου μέρους και των δύο πρώτων δεκαδικών ψηφίων, δηλαδή των κοινά δυνάμενων να απεικονισθούν σε αμφοτέρες, στοιχείων (σημειωτέον, ότι η διαφοροποίηση περί της οποίας ο οικείος λόγος της προσφυγής, αφορά την αναγραφή του δεύτερου δεκαδικού ψηφίου ως 0 ή 1 στη φόρμα ΕΣΗΔΗΣ, πλην όμως τούτο αποτελούσε αποτέλεσμα της στρογγυλοποίησης του τρίτου δεκαδικού ψηφίου και δεν αφορούσε αυτό καθαυτό το δεύτερο ψηφίο, όπως αν επί παραδείγματι η προσφορά ανέγραφε 0,12 και 0,15), όπως εν προκειμένω, η μόνη αξιολογούμενη προσφορά θα έπρεπε να είναι η αναλυτικά αναφερόμενη καθ' όλο το πλήθος των δεκαδικών ψηφίων, στο ειδικό έγγραφο οικονομικής προσφοράς. Εξάλλου, εν προκειμένω, ο παρεμβαίνων συμπλήρωσε την ίδια τιμή της ειδικής οικονομικής προσφοράς του και στη στήλη τιμής ανά μονάδα στη φόρμα ΕΣΗΔΗΣ (0,105) με αποτέλεσμα να προκύπτει και εκ τούτου,

ορισμένος και σαφής χαρακτήρας της οικονομικής προσφοράς του και συνιστάμενος ακριβώς σε 0,105 ευρώ ανά κιλό, χωρίς ουδόλως η σαφήνεια αυτή να επηρεάζεται από την εκ του ΕΣΗΔΗΣ αυτόματη σε κάθε περίπτωση αναφορά σε 0,10 και 0,11 λεπτά στα αυτοσυμπληρούμενα πεδία και τούτο μάλιστα σε πεδία που αφορούν μέγεθος, ήτοι το γενικό σύνολο, που κατά τα ως άνω ουδεμία έννομη σημασία για την ανά τμήμα εφαρμογή του κριτηρίου ανάθεσης είχε ή ήταν δυνατόν, εκ φύσεως της διαδικασίας, να έχει, βλ. ανωτέρω. Συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί ο τρίτος λόγος της προσφυγής.

6. Επειδή, όσον αφορά τον τέταρτο λόγο της προσφυγής, προκύπτει ότι ο προσφεύγων ουδόλως τεκμηριώνει με συγκεκριμένους και ορισμένους ισχυρισμούς την αιτίασή του περί αδικαιολογήτως χαμηλής προσφοράς του προσφεύγοντος, πολλώ δε μάλλον, ουδόλως υποβάλλει οιοδήποτε αποδεικτικό προς τούτο στοιχείο, παρά απλώς προβαίνει σε σύγκριση της προσφοράς του παρεμβαίνοντος με τις λοιπές κατατεθείσες επί του ίδιου τμήματος. Μόνη της όμως αυτή η σύγκριση ουδόλως αρκεί για την έστω και καταρχήν στοιχειοθέτηση ιδιαίτερας χαμηλής προσφοράς, αφού η συγκριτικά μεγαλύτερη, ακόμη και κατά μείζονα βαθμό, μειοδοσία ενός προσφέροντος έναντι άλλων ενδέχεται να αποτελεί προϊόν τυχόν ιδιαίτερα υψηλών συγκριτικά τιμών που προσφέρθηκαν από τους λοιπούς μετέχοντες και όχι απαραίτητως της τυχόν ιδιαίτερα χαμηλής προσφοράς του. Περαιτέρω, ομοίως αορίστως και αναπόδεικτα, ο προσφεύγων επικαλείται ότι η τιμή των 10,5 λεπτών είναι μικρότερη του κόστους, κόστος που ουδόλως περιγράφει, υπολογίζει και στοιχειοθετεί, αντιστοίχως δε αναπόδεικτα είναι όσα αναφέρει περί του ότι ο παρεμβαίνων δεν διαθέτει ιδιότητα φορτηγά και υπόκειται σε υψηλότερο κόστος (και τούτο, παρότι ούτως ή άλλως δεν προκύπτει πώς η έλλειψη ιδιότητων μεταφορικών μέσων συνδέεται με το κοινωνικοασφαλιστικό και εργατικό κόστος, κατά τα εκ του προσφεύγοντος επικαλούμενα και ενώ μάλιστα, επιπλέον αυτών, ακόμη και τα ιδιότητα μέσα συνεπάγονται κόστος απόσβεσης). Επιπλέον, ο παρεμβαίνων προσκόμισε με την προσφυγή του τη διαθέσιμη σε κάθε περίπτωση δημοσίως στο ΚΗΜΔΗΣ σύμβαση με Μοναδικό ΑΔΑΜ 17SYMV... που αφορά ακριβώς το ίδιο αντικείμενο με το νυν υπό ανάθεση τμήμα, ήτοι τη μεταφορά του πάσης φύσεως υλικού της αναθέτουσας από τις αποθήκες της στα υποκαταστήματά της εντός Αττικής και δη με

ανάδοχο τον νυν προσφεύγοντα και με τίμημα ανά κιλό 0,11 λεπτά πλέον ΦΠΑ (δηλαδή μόλις 4,76% μεγαλύτερη από την εκ του παρεμβαίνοντος προσφερόμενη των 0,105 λεπτών) και με διάρκεια 2 έτη, ήτοι έως το 2019 καταρχήν. Η δε σύμβαση αυτή προοριζόταν να διαρκέσει έως και τον Οκτώβριο 2019, αλλά έληξε πρόωρα λόγω απλώς εξάντλησης του συμβατικού συνολικού προϋπολογισμού. Περαιτέρω, η ΦΠΥ ... και με αρ. 19/2016 (...) Σύμβαση πάλι μεταξύ της αναθέτουσας και του προσφεύγοντος με το ίδιο αντικείμενο για χρονικό διάστημα 4 μηνών και όσον αφορά την Αττική, συμβασιοποιήθηκε με κόστος 0,10 ευρώ/κιλό άνευ ΦΠΑ, ενώ η ΦΠΥ ... σύμβαση (...) με διάρκεια από 17-9-2014 έως 16-9-2016 συμβασιοποιήθηκε με τρίτο ανάδοχο με τιμή 0,046 ευρώ/κιλό. Εξάλλου, ουδόλως προκύπτει, πολλώ δε μάλλον αποδεικνύει ο προσφεύγων, ότι τυχόν έχει λάβει χώρα μεταξύ συνάψεως οιασδήποτε εκ των ως άνω συμβάσεων και δη της πλέον πρόσφατης από τη μία πλευρά και του νυν χρόνου από την άλλη, κάποια ιδιαίτερη μεταβολή συνθηκών που επηρεάζουν το κόστος του οικείου αντικειμένου με τρόπο που αυξάνουν ιδιαίτερα το εύλογο κόστος εκτέλεσης του, σε βαθμό που μάλιστα η τότε συμβασιοποιηθείσα τιμή των 0,105 ευρώ και 0,11 ευρώ που προσέφερε μάλιστα ο ίδιος ή η τιμή των 0,046 ευρώ του τρίτου αναδόχου, να είναι πλέον ανέφικτη ή ιδιαίτερα χαμηλή, ενώ ούτε τυγχάνει επίκλησης ή απόδειξης ότι κατά την εκτέλεση αυτής της σύμβασης έλαβαν χώρα γεγονότα, όπως καταγγελία ή τροποποίηση λόγω σοβαρής μεταβολής συνθηκών, τα οποία θα καταδείκνυαν το νυν ανέφικτο ή έστω το ιδιαίτερος χαμηλό της ίδιας περίπτωσης με την κατά το 2017 συμβασιοποιηθείσας τιμής των 10,5 λεπτών ανά κιλό κατά τον χρόνο υποβολής προσφορών στον προκείμενο διαγωνισμό. Παρά ο προσφεύγων απλώς επικαλείται συγκεκριμένο τίμημα 0,19 ευρώ σε σύμβαση του προηγούμενου έτους, χωρίς όμως αυτό μόνο του να αποτελεί έστω και καταρχήν αποδεικτικό στοιχείο ιδιαίτερα χαμηλής προσφοράς, αφού το όποιο επιτυγχανόμενο τίμημα κατακύρωσης συνιστά αποτέλεσμα του ανά περίπτωση και ανά διαδικασία αναπτυσσόμενου ανταγωνισμού (εξάλλου, υπό την ίδια λογική, ο ίδιος υπέβαλε προσφορά στη νυν διαδικασία με 0,17 ευρώ για το ίδιο τίμημα, άρα χαμηλότερη της τότε συμβασιοποιηθείσας κατά τους ισχυρισμούς του, ουδόλως επικαλείται όμως γιατί η κατά 2 λεπτά απόκλιση της δικής του προσφοράς δεν συνιστά ιδιαίτερα χαμηλή προσφορά, αλλά η περαιτέρω κατά

6,5 επιπλέον λεπτά προς τα κάτω απόκλιση καθιστά την προσφορά του παρεμβαίνοντος ιδιαίτερος χαμηλή). Σε κάθε περίπτωση, ισχυρισμός περί ιδιαίτερα χαμηλής έως και κάτω του κόστους προσφοράς διαγωνιζομένου, προϋποθέτει για το καταρχήν ορισμένο αυτού σαφή και αναλυτική περιγραφή από τον επικαλούμενο αυτόν και φέροντα το βάρος απόδειξης, προσφεύγοντα, του ευλόγου κόστους, ακόμη και με λήψη υπόψη των ειδικών δεδομένων που αφορούν την επίδικη προσφορά (αρκεί τα δεδομένα αυτά, προφανώς, να αποδεικνύονται) και με αναλυτική καταγραφή των εύλογων και συνεχόμενων με την εκτέλεση επιμέρους δαπανών κατ' είδος και περαιτέρω την αιτιολόγηση του αντιστοιχούντος καθ' έκαστη ποσού αυτών, ώστε να δύναται να προκύψει ότι η προσφορά είναι ιδιαίτερος χαμηλή, κρίση που προϋποθέτει συσχέτιση με το εύλογο κόστος υλοποίησης του συμβατικού αντικειμένου που αφορά. Εξάλλου, αντίθετη ερμηνεία που θα επέτρεπε στην ΑΕΠΠ να καλεί το πρώτον τον οικονομικό φορέα (του οποίου η αποδοχή της προσφοράς προσβάλλεται ως ιδιαίτερα χαμηλή χωρίς σαφή, ορισμένη και αποδεικνυόμενη στοιχειοθέτηση από τον προσφεύγοντα του κόστους της και άρα του ιδιαίτερα χαμηλού χαρακτήρα της), να δικαιολογήσει το κόστος αυτής, αφενός θα αντέστρεφε το βάρος απόδειξης εις βάρος του, αφετέρου θα συνιστούσε υπέρβαση αρμοδιότητας και παρείσφρυση σε αυτήν της αναθέτουσας, κατ' άρ. 88 Ν. 4412/2016. Εν προκειμένω, ο προσφεύγων ουδέν συγκεκριμένο στοιχείο κόστους παραθέτει ούτε αποδεικνύει, με αποτέλεσμα ο ισχυρισμός του ως ερειδόμενος απλώς σε συγκρίσεις με άλλες προσφορές και προηγούμενες τιμές κατακύρωσης και δη, επιλεκτικά και ενώ άλλες τιμές κατακύρωσης είναι παρόμοιες με τη νυν προσφερόμενη ή και χαμηλότερες αυτής, όπως και σε αναπόδεικτες και αόριστες αιτιάσεις περί ελλείψεως μέσων και ειδικώς υψηλότερου κόστους εκτέλεσης από τον παρεμβαίνοντα, να προβάλλεται όλως αορίστως και άρα και απαραδέκτως. Επομένως, ο ως άνω τέταρτος λόγος είναι απορριπτέος και ως αβάσιμος και ως αόριστος και δη παρότι ακόμη και αν τύγγανε βάσιμος, δεν θα οδηγούσε σε αποκλεισμό άνευ ετέρου της προσφοράς, αλλά σε αναπομπή στην αναθέτουσα περί κλήσης του παρεμβαίνοντος για τις κατ' άρ. 88 Ν. 4412/2016 εξηγήσεις (Απόφαση ΑΕΠΠ 396/2018).

7. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω και κατόπιν απορρίψεως του συνόλου των λόγων και των ισχυρισμών της, πρέπει να απορριφθεί η Προδικαστική Προσφυγή. Να γίνει δεκτή η Παρέμβαση.

8. Επειδή, ύστερα από την αμέσως προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσει το καταβληθέν παράβολο ποσού 600,00 ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται την Παρέμβαση.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου ποσού 600,00 ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 7-8-2019 και εκδόθηκε αυθημερόν.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ